

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: دمیتری مینین (DMITRY MININ)

برگردان: ا. م. شبیری

۱۹ جنوری ۲۰۲۴

معضل راست اسرائیل کشتار فلسطینی‌ها از گرسنگی یا اخراج به افریقا

سیاستمداران اسرائیلی آشکارا خواستار نسل‌کشی می‌شوند

در متن رسیدگی دیوان بین‌المللی کیفری سازمان ملل در لاهه به اتهامات اسرائیل مبنی بر ارتکاب نسل‌کشی علیه فلسطینیان بر اساس شکایت افریقای جنوبی، نتیجه این پرونده ممکن است به شدت تحت تأثیر اظهارات خود سیاستمداران اسرائیلی در زمان‌های اخیر قرار گیرد. مثلاً، افریقای جنوبی در دادخواست خود شباهت مستقیم بین اظهارات مقامات اسرائیل، از جمله، نخست وزیر نتانیا هو، اعضای کابینه وی و اعضای کنیست برای نسل‌کشی فلسطینی‌ها را ترسیم می‌کند. آن‌ها بر مسؤلیت جمعی فلسطینی‌ها در قبال حمله تروریستی ۷ اکتوبر و کشتار جمعی اسرائیلی‌ها قاطعانه تأکید می‌کنند. تلاش اسرائیلی‌ها برای تفکیک حرف و عمل قانع‌کننده به نظر نمی‌رسد.

به ویژه، مصر از اظهارات دفاعی در دادگاه مبنی بر این که قحطی در غزه تقصیر مصری‌ها بود، بشدت خشمگین شد. زیرا، گفته شد که مصر جریان کمک‌های بشردوستانه به این باریکه از طریق گذرگاه مرزی رفح را به تأخیر انداخت. دیا رشوان، رئیس سرویس اطلاعات دولتی مصر، این ادعاها را نادرست خواند. به گفته وی، تمامی کامیون‌هایی که به غزه می‌روند، ابتداء توسط ارتش اسرائیل در کرم‌ابوسالم بازرسی می‌شوند و تمام تأخیرها در آنجا رخ می‌دهد. علاوه بر این، همه شش گذرگاه که در سال ۲۰۲۲ از طریق آن‌ها کالاهائی به ارزش ۴ میلیارد و ۷۰۰ میلیون دالر مستقیماً از اسرائیل به غزه وارد شد، بسته هستند. بدون آن‌ها، رفح قادر به تأمین جمعیت این بخش نبوده و آن‌ها به صورت جمعی محکوم به نابوی هستند. به گفته کارشناسان بین‌المللی، "مرگ از گرسنگی" در غزه به معنای واقعی کلمه، از قبل آغاز شده و ظرف یکی دو هفته آینده ممکن است ابعاد فاجعه‌باری به خود بگیرد. ناگفته نماند که بیش از ۲۴ هزار نفر نیز در آنجا کشته شده، ۸ هزار نفر زیر آوار مانده و بیش از ۶۰ هزار نفر نیز مجروح شده است. جان ۲ میلیون و ۳۰۰ هزار نفر دیگر در خطر است.

نادیده گرفتن فراخوان‌های اعضای ائتلاف حاکم اسرائیل که فراتر از دایره خیر و شر است، واقعاً به ما اجازه نمی‌دهد هر واقعه در حال وقوع را به "افراط در اجراء" تقلیل دهیم. زیرا، آن‌ها منعکس‌کننده آشکار اراده دولت هستند. روزنامه معتبر تایمز اسرائیل که به زبان انگلیسی منتشر می‌شود، به عنوان مثال، با استناد به سخنان نسیم واتوری، نایب رئیس کنیست از حزب لیکود، که هنوز یک نیروی نسبتاً میانه‌رو در ائتلاف تلقی می‌شود، می‌نویسد: "حالا غزه را بسوزانید! هیچ کس در آنجا بی‌گناه نیست. بهتر است ساختمان‌ها را قبل از این که سربازان ما آسیب ببینند، به آتش بکشید. صد هزار نفر باقی مانده است. من به کسانی که هنوز در آنجا هستند، رحم نمی‌کنم. ما باید آن‌ها را نابود کنیم". این روزنامه از این شکایت می‌کند که فهرست فراخوان‌های مشابه مطرح شده در دادخواست افریقای جنوبی به دادگاه "بسیار طولانی" است. طبق تعریف کنوانسیون از نسل‌کشی، کشتار غیرنظامیان باید ناشی از برنامه‌ریزی قبلی باشد تا نسل‌کشی تلقی شود. بنا بر گزارش تایمز اسرائیل، اظهارات تحریک‌آمیز مقامات ارشد اسرائیل، از جمله نخست وزیر، وزیر دفاع و سایر اعضای کابینه امنیتی، به گفته تایمز اسرائیل، لطمات زیادی به کشور خود وارد می‌کند.

از آنجایی که به گفته مارتین گریفیتس، رئیس هیأت بشردوستانه سازمان ملل متحد در غزه، این نوار به نقطه‌ای رسیده است که دیگر "قابل سکونت" نیست و مردم با "بالاترین سطح ناامنی غذایی که تاکنون ثبت شده" مواجه هستند، مقامات اسرائیلی این لحظه را مساعد دانستند تا موضوع "اسکان داوطلبانه" ساکنان آن را در کشورهای دیگر بار دیگر مطرح کنند. از جمله، بن گویر، وزیر امنیت ملی گفت که از سرگیری شهرک‌سازی‌های اسرائیل در نوار غزه نیاز روز است و باید مهاجرت داوطلبانه فلسطینی‌ها را تشویق کرد. او افزود: "من فکر می‌کنم این تصمیم درستی است. تا زمانی که آن‌ها از شرایط انسانی شکایت دارند، باید مهاجرت داوطلبانه را تشویق کرد... همین حالا صدها هزار نفر غزه را ترک خواهد کرد. من سعی می‌کنم دوستانم در کابینه و دولت را متقاعد کنم که این قدم را برداریم، به پایتخت‌های دنیا برویم...". بتسالل اسموتریچ، وزیر دارائی، متحد نزدیک او که تمام نقل و انتقال پول به تشکیلات خودگردان فلسطین از مالیات خود آن را مسدود کرده، آماده است برای این کار پول بیابد. اسموتریچ در مصاحبه با رادیو ارتش اسرائیل گفت: "آنچه باید در نوار غزه انجام شود، تشویق مهاجرت است. اگر امروز در غزه به جای ۲ میلیون عرب، ۱۰۰ هزار یا ۲۰۰ هزار عرب باقی بماند، روز بعد، کل بحث کاملاً متفاوت خواهد بود".

بخش عربی شبکه اسکای نیوز گزارش داد که سازمان اطلاعاتی اسرائیل-موساد و وزارت امور خارجه اسرائیل تلاش می‌کنند دولت‌های چاد و رواندا را برای پذیرش فلسطینی‌های نوار غزه متقاعد سازند. به گفته این شبکه تلویزیونی، اورشلیم در ازای موافقت دو کشور افریقائی با پذیرش ده‌ها هزار فلسطینی، پیشنهاد کرد به این دو کشور کمک

اقتصادی و نظامی ارائه دهد. در عین حال، به خود ساکنان نوار غزه نیز که مایل به خروج باشند، برای جابجایی پول پرداخت خواهد شد. بیشتر رسانه‌های اسرائیلی گزارش داده بودند که مذاکرات مشابهی با جمهوری دموکراتیک کنگو نیز در جریان است. درک این موضوع مشکل نیست که مذاکرات در باره این مسئله در وهله اول با کشورهایی انجام می‌شود که به دریا دسترسی ندارند. زیرا، می‌توانند از اسرائیل در مقابل ظهور "دزدان دریایی فلسطینی" محافظت کنند. روزنامه اسرائیلی هآرتص نیز این اطلاعات را با استناد به منابع بلندپایه خود در سازمان امنیت ملی تأیید می‌کند. از قضا، در جریان شکل‌گیری جنبش صهیونیسم در اواخر قرن نوزدهم و اوایل قرن بیستم، کشورهای افریقایی آینده نیز به عنوان یک خانه ملی بالقوه برای یهودیان، به ویژه اوگاندا و ماداگاسکار، که در مجاورت سرزمین اصلی قرار دارند، در نظر گرفته شده بودند. تاریخ واقعاً تکرار می‌شود، این بار در قالب یک مضحکه تراژیک!

تصاویری از "زندگی در افریقا" در میان فلسطینی‌ها پخش می‌شود

به هر حال، اگر به والدین کودکان گرسنه فلسطین واقعاً جایگزین پیشنهاد شود، مثلاً: یا همراه با کودکانشان از گرسنگی بمیرند، یا هر کجا که می‌خواهند بروند، فقط برای اینکه سیر شوند، خودشان می‌توانند دومی را انتخاب کنند. زیرا، این یک غریزه طبیعی انسان است که ظاهراً کل محاسبه بر آن استوار بوده است. به نظر می‌رسد در چنین سناریویی صحبتی از قتل مستقیم به میان نمی‌آید، اما با منطق رفتار نسل‌کشی کاملاً منطبق است. تالی گوتلیو، یکی دیگر از اعضای کنیست از حزب لیکود، ورود هرگونه کمک بشردوستانه و غذا به غزه را محکوم کرد و پیشنهاد کرد هر کسی که نمی‌خواهد از آنجا نقل مکان کند، باید از "گرسنگی و تشنگی" بمیرد. چنین "داوطلبی" چیزی شبیه به فیلم "دختر سر راهی"، با ایفای نقش فراموش نشدنی فاینا رانوسکایا است: "دختر تو می‌خواهی سرت را ببرند یا به ویلا بروی" [نشانی الکترونیکی فیلم را به علاقه‌مندان تقدیم نمودم: "عبارت آبی رنگ دختر سر راهی". ا. ش.].

گیلا گاملیل، وزیر اطلاعات اسرائیل، طرح خود برای پس از جنگ را در کنفرانسی که توسط "جنبش حاکمیت" (اشاره است به حاکمیت کامل اسرائیل بر تمام سرزمین‌های فلسطینی) برگزار شد، مطرح کرد. او قبل از هر چیز، مخالفت خود را با راه حل دو کشور برای پایان مناقشه اسرائیل و فلسطین اعلام کرد. طرح او: "جامعه بین‌الملل به جای صرف پول برای بازسازی غزه یا برنامه شکست‌خورده اونرو (UNWRA)، می‌تواند هزینه‌های اسکان داوطلبانه بشردوستانه را پوشش دهد و به مردم غزه کمک کند تا زندگی جدید خود را در کشورهای میزبان جدید بسازند. من

وضعیت را با کلمات ساده بیان می‌کنم: درها را باز کنید" او با نوعی منطق ددمنشانه و تمسخر، با توجیه ایده اخراج و حتی پول دیگران، اظهار داشت که "جهان نمی‌تواند نسبت به رنج آن‌ها بی‌تفاوت باشد" (۱۴).

تالی گوتلیب (عکس سمت راست)، عضو کنیست: "... فلسطینیان را از گرسنگی و تشنگی بکشید!"

بر اساس نظرسنجی ارائه شده به کنفرانس، اکثریت اسرائیلی‌ها (۷۴ درصد) مخالف راه حل دو کشوری هستند؛ ۲۰ درصد موافق و ۶ درصد نظری نداشتند؛ مطالعه انجام شده توسط "Direct Polls Ltd" همچنین پرسید: "آیا شما موافق مهاجرت داوطلبانه ساکنان نوار غزه به کشورهای دیگر هستید یا خیر؟"، اکثریت معلوم - ۷۶٪ - پاسخ مثبت دادند. ۱۶ درصد مخالف و ۸ درصد نظری نداشتند.

اتفاقاً چنین نظرسنجی، ارتباط اتهام علیه اسرائیل در لاهه را بین اظهارات مقامات آن و اقدامات منجر به نسل‌کشی که در میدان انجام می‌گیرد، ثابت می‌کند و نشان می‌دهد که تبلیغات دولتی برای اخراج اجباری فلسطینی‌ها تا کجا پیش رفته است.

و اگرچه نتانیاهو متهورانه اعلام می‌کند که "هیچ کس نمی‌تواند جنگ اسرائیل در غزه را متوقف کند، "نه لاهه"، "نه محور شرارت" و "نه هیچ کس دیگر"، اوضاع او از دیدگاه افکار عمومی جهان و همچنین، منافع حامیان وی در واشینگتن به تناسب رسیدگی دیوان بین‌المللی کیفری به طور فزاینده‌ای ناخوشایند می‌شود.

نقل از: بنیاد فرهنگ راهبردی

پی‌نوشت مترجم: روی سخنم با بخش مترقی بشریت است؛ با انساندوستان است؛ با مبارزان راه صلح و امنیت است؛ با دلسوزان فلسطین و جمعیت فلسطین است؛ با تلاشگران برای پایان دادن به فاجعه انسانی بیش از صد ساله فلسطینیان پس از تشکیل جنبش نحس صهیونیستی است. طبعاً، با دیوان و ددان آدمخوار مرا صحبتی نیست!

تا کی قرار است حادثه ۷ اکتبر به حساب قهرمانی مقاومت فلسطین، از جمله حماس نوشته شود و داد سخن از آن داده شود! "طوفان الاقصی" اگر هم بصورت طرح وجود داشته، آن را در اصل امریکا و اسرائیل پس از آنکه نتانیاهو در آخرین مجمع عمومی سازمان ملل متحد در شهریور ماه گذشته نقشه بدون فلسطین اسرائیل را به جهانیان نشان داد و پرسید: "کو فلسطین؟ کجاست فلسطین؟"، مانند دروغ بزرگ ۱۱ سپتامبر سال ۲۰۰۱، مانند نمونه سلاح کشتار جمعی

عراق، مانند هجوم جنایتکاران نژادپرست اروپائی به خاک امریکا و قتل عام جمعیت بومی آن برای تشکیل کشور جعلی (غیرتاریخی) امریکا شبیه‌سازی کردند. رسانه‌های امپریالیستی-صهیونیستی در بوق و کرنا دمیدند! و شبیه‌سازی کردند تا هجوم دیوانه‌وار خود را به فلسطین توجیه کنند؛ فلسطینیان را قتل عام نمایند؛ از سرزمین آباء و اجدادی خود بیرون برانند!

کی قرار است اهداف پلید شروع حادثه ۷ اکتبر ۲۰۲۳ نیز مانند "بیداری اسلامی" بهار کذائی عربی سال ۲۰۱۱ افشا و رسوا شود؟!

امروز تلاش و کوشش برای نجات فلسطین و فلسطینی‌ها از جنگال خون‌آشامان آنگلساکسونی- صهیونیستی وظیفه انسانی و مبرم همه بشریت، بخصوص دولت‌هاست و ضمن آن، هر کس در هر جا، در هر مقام و موقعیتی، به هر شکل و شیوه‌ائی که می‌تواند، موظف است در این راه بکوشد.

مطلب مرتبط: طوفان الاقصی، از پروژه تا واقعیت

۲۸ دی- جدی ۱۴۰۲